Grant Arthur Gochin
10 900 Winnetka ave, Chatsworth, CA 91311
Jungtinės Amerikos Valstijos

Lietuvos Respublikos Prezidentei
Daliai Grybauskaitei

Kopija:
Lietuvos Respublikos Seimo Pirmininkui
Lietuvos Respublikos Ministrui Pirmininkui

PRAŠYMAS
Dėl valstybinio apdovanojimo atėmimo

Jūsų Ekselencija,

Rašau Jums siekdamas padėkoti už gautą atsakymą į mano laišką dėl Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimų centro vykdomo Holokausto įvykių iškraipymo. Noriu informuoti Jus, kad organizavau istorinių dokumentų patikrinimą Lietuvos archyvuose. Tyrimo metu buvo ieškomi dokumentai susiję su Jono Noreikos veikla antrojo pasaulinio karo metais.

Istorikai nustatė, kad centras savo pažymose ir publikacijose aprašydamas J.Noreikos dalyvavimą Holokausto įvykiuose Telšiuose, Plungėje ir Šiaulių apskrityje nutylėjo daugybę dokumentuotų faktų, patvirtinančių, kad Jonas Noreika vadovavo savarankiškai organizuotai grupei Telšių LAF, Lietuvos Respublikos ir LAF vardu davė nurodymus organizacijos nariams, kurie vadovavo svarbiausioms teisėsaugos įstaigoms Žemaitijoje, Lietuvos Respublikos vardu skelbė karo lauko teismo nuosprendžius ir juos vykdė, nagrinėjo pasmerktųjų malonės prašymus.

Istorikai ištyrę 1941 m. birželio sukilimo ir vėlesnių įvykių aplinkybes, nustatė, kad Telšių LAF nebuvo pavaldūs nacių nurodymams, jie veikė savo iniciatyvą, be nacių žinios, patys apsirūpino ginklais ir "Nacionalzocialistinės" partijos nario leidimais jiems nešioti. Ši organizacija 1941 m. vasarą Žemaitijoje buvo aukščiausia valdžia.

Istorikai nustatė, kad 1941 m. antrąjį pusmetį vykęs žydų tautos naikinimas Žemaitijoje buvo skatinamas LAF leidžiamame laikraštyje "Žemaičių žemė", LAF platinamuose atsišaukimuose, kartu su žudynėmis buvo rengiamos miesto šventės, kuriose buvo išsakomos kalbos šlovinančios lietuvių tautos darbą, nacistinę Vokietiją ir Adolfą Hitlerį. Šie įvykiai vyko Telšių LAF vado Jono Noreikos žinioje, jam vadovaujant ir aktyviai dalyvaujant.

Pažymėtina, kad Saugumo policijos ir SD vadas visai Lietuvai buvo SS štandartenfiureris Karlas Jėgeris (1941-07-02 - 1943-07-31), jis kartu buvo ir 3/A operatyvinio būrio (EK 3), A operatyvinės grupės naikinimo būrio vadas. 1941 m. gruodžio 1 d. buvo parengta detali ataskaita, kurioje Jėgeris detaliai aprašė 137 346 žmonių likvidavimą (iš kurių didžioji dauguma žydai), įvykdytą nuo 1941 m. liepos 2 d. iki lapkričio 25 d. Dokumente pateikiamos tikslios žudynių datos ir vietos, aukų skaičius ir jų suskirstymas į kategorijas (žydai, komunistai, nusikaltėliai ir kt.). Iš viso išvardinta per 100 žudynių epizodų 71 skirtingoje vietoje.

Plungės ir Telšių žudynės neminimos Lietuvos žydų iššudytojo Einsatzkommando 3 (Hamano būrys) vadovo Jėgerio ataskaitoje, nė Lietuvos paribio žydų iššudytojų Tilžės Einsatzkommando teismo liudijimuose. Iš Einsatzgruppe A vadovo Štalekerio ataskaitos galime suprasti, kad formaliai už žudynes Plungėje, Telšiuose, Mažeikiuose, Biržuose ir Šiauliuose atsakė Latvijos žydų iššudytojų, Einsatzkommando 2, vienas Šiauliuose esantis būrys, buvęs 100 km nuo Plungės.

Iš tiesų Telšių vyrų žydų žudynėse dalyvavo tiktai kokie 8 vokiečiai, tai yra, vienas skyrius. Visa tai sutampa su Štalekerio 1941 m. spalio 15 d. ataskaita, iš kurios matyt, kad vienas Einsatzkommando 2 būrys (maždaug 30 karių), atsakingas už visą Šiaulių apygardą, įstengė iššudyti 42,000 žydų, kuomet Jėgerio Einsaztkommando 3 (150 karių) Kauno apygardoje iššudė tiktai 32,000. Iš Jėgerio ataskaitos teksto galime suprasti, kad jo būrys, vadovaujamas sociopato Hamano, buvo labai skrupulingas, dirbo 5 dienas per savaitę. Ką tai gali reikšti, kad žudynės vykusios Noreikos LAF vadovaujamose apskrityse vyko be nacių žinios ar naciai paprasčiausiai nevedė dviejų apskričių žudynių atasktaitos?

Šios tyrimo metu nustatytos aplinkybės sudaro stiprų pagrindą teigti, kad Telšių apskrityje 1941 m. buvo vykdoma stambaus mąsto propaganda prieš žydų tautybės asmenis, žydų naikinimas buvo pateisinamas ir kurstomas viešuose LAF vadovybės pasisakymuose ir jos leidžiamoje spaudoje, argumentuojant, kad lietuvių tauta turi vienytis ir apsivalyti nuo nepageidaujamo elemento. To pasekoje galima teigti, kad Telšių LAF ir jos vadas Jonas Noreika yra tiesiogiai atsakingi mažiausiai už 1800 Plungės (1941 m. liepos 12-13) ir 800 Telšių (1941 m. liepos 20-21) žydų nužudymą ir jų turto išgrobstymą.

Jono Noreikos vadovavimo Šiaulių apskrities administracijai laikotarpis yra labiau dokumentuotas. Susirašinėjimai, pažymėjimai ir įsakymai patvirtina, kad Jonas Noreika aktyviai prisidėjo prie žagarės geto sukūrimo ir turėjo realią valdžią spręsti žydų likimus. Dokumentai patvirtina, kad Noreika aktyviai dalyvavo priverčiamojo darbo stovyklų steigime, administravime ir užmokesčio už belaisvius surinkime. Taip pat patvirtina, kad Noreika aktyviai sprendė žydų turto nusavinimo ir paskirstymo klausimus Šiaulių apskrityje. Pinigus už realizuotą turtą surinkinėjo į Šiaulių apskrities

administracijos sąskaitą. Šiuos teiginius geriausiai nusako pridedama įvykių chronologija, paremta archyvuose rastais dokumentais, LNP sekretoriaus Z Blyno dienoraščiu ir kitais istoriniais šaltiniais.

Pateikiami archyviniai dokumentai (LCVA FR 1099 a-1-b2) liudija, kad J.Noreika eidamas apskrities viršininko pareigas tvarkė žydų išnaudojimo priverstiniams darbams klausimus, organizavo jų apsaugą, rūpino ginklus ir leidimus sargybiniams, organizavo žydų paėmimą-grąžinimą į getą. Yra nustatytas dokumentuotas atvejis dėl geležinkelio tiesimo, patvirtinantis, kad Jonui Noreikai buvo teikiami privatūs užsakymai dėl žydų darbininkų parūpinimo.

Getai buvo SS žinioje, tačiau juos valdė Lietuviška administracija, SS valdė koncentracijos lagerius. Prie Šiaulių savivaldybės buvo paskirtas įgaliotinis žydų reikalams, o savivaldybė už žydų darbą gaudavo užmokestį iš užsakovų, ūkininkų ir įmonių.

Yra J.Noreikos 1941-11-05 raštas Šiaulių savivaldybei, iš kurio galima suprasti, kad savivaldybė pasigedo pinigų už Jono Noreikos organizuotą žydų darbą prie geležinkelio, Jonas Noreika savivaldybei siūlo kreiptis į vergų užsakovą - Geležinkelių valdybą (LCVA-fR-1099-a1-b2- 1504).

Yra išlikęs 1942 m. rugpjūčio 24 d. Pažymėjimas pasirašytas Šiaulių apskrities viršininko ir buhalterio, patvirtina, kad Lietuvių savisaugos dalių **Šiaulių apygardos štabo kariai tikrai yra gavę iš Šiaulių apskrities viršininko nuo 1941-09-20 iki 1941-11-01 atlyginimą sumoje 53 3350,03 Rb. (LCVA-fR-1099-a2-b2-1133)** Palyginimui yra išlikę dokumentai liudijantys, kad **Apskrities viršininko J.Noreikos oficiali alga tuo metu buvo 1000 rublių per mėnesį**, policininkų 250-330 rublių.

Tai patvirtina, kad Šiaulių apskrities administracija (Jonas Noreika) mokėjo atlyginimą už laikotarpį kai Šiaulių apskrityje buvo vykdomos žydų masinio naikinimo operacijos (Žagarės gete 1941-10-02). Istorikų teigimu Šiaulių apygardoje veikęs 14-bataljonas buvo sudarytas iš LAF Telšiai karių kuopų. Jonas Noreika buvo LAF Telšiai vadas. Lietuvos kariuomenės kaip tokios nebuvo.

Istorinio tyrimo ir jame nustatytų faktų autentiškumą patvirtina Silivia Foti - Jono Noreikos anūkė. Pridedame dokumente ji nurodo, kad **Jono Noreikos kaip Lietuvos Aktyvistų Fronto vado ir Holokausto vykdytojo vaidmens nuslėpimas yra vienas iš didžiausių praeito amžiaus sąmokslų Lietuvoje.**

Jonui Noreikai kaip organizuotos grupės LAF Telšiai vadui krenta atsakomybė pagal BK 99 straipsnį už organizavimą, kurstymą ir prisidėjimą prie žydų tautos genocido Telšių apskrityje 1941

m. birželio - liepos mėn., taip pat atsakomybė pagal BK 103 straipsnį už karo būtinumu nepateisinamą įsakymą dėl didelio mąsto žydų turto nusavinimo ir jo organizavimą.

Jonui Noreikai kaip Šiaulių apygardos viršininkui krenta atsakomybė pagal BK 99 straipsnį už organizavimą, kurstymą ir prisidėjimą prie žydų tautos genocido Šiaulių apskrityje 1941 m. rugpjūčio - 1943 m. vasario mėn. taip pat atsakomybė pagal BK 103 straipsnį už priverčiamojo darbo stovyklų steigimo organizavimą, karo belaisvių ir žydų tautybės asmenų išnaudojimą priverstiniams darbams, karo būtinumu nepateisinamą įsakymą dėl didelio mąsto žydų turto nusavinimo ir jo organizavimą.

Atlikto istorinio tyrimo rezultatai patvirtina, kad Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimų centro veiksmai nėra vien tik netinkamas istorijos interpretavimas, tai yra sąmoninga visuomenės dezinformacija, tyčia nutylint faktus ir archyvuose esančius dokumentus liudijančius Jono Noreikos nusikaltimus prieš žmoniją.

2013 m. spalio 10 d. Toronte vykusiame Tarptautinio Holokausto aukų atminties aljanso plenariniame posėdyje buvo patvirtintas Holokausto neigimo apibrėžimas. Holokausto neigimu yra laikoma informacija ir propaganda, neigianti istorinę realybę dėl nacių bei jų bendrininkų Antrojo pasaulinio karo metais vykdyto žydų naikinimo.

Centras savo publikacijose nurodo, kad "visapusiškai išnagrinėjo J.Noreikos veiklą" ir "nėra žinių apie tai, kad J.Noreika buvo susijęs su žydų masinių žudynių organizavimu ar vykdymu", tačiau 2017 spalio 24 d. rašte nurodo, kad praėjus 16 metų nuo įstaigos įkūrimo centras "Lietuvos Nacionalistų Partijos veiklos netyrė," ir mano, kad "tai bus naudinga padaryti ateityje".

Centro vadovė 2015-2018 m. aktyviai neigė J.Noreikos nusikalstamą vaidmenį. Centro leidžiamame žurnale 2016 m. taip pat pasirodė centro istoriko Alfredo Rukšėno 26 lapų straipsnis, vaizduojantis Noreiką kaip globojusį žydus, nieko nežinojusį ir neturėjusį jokių genocidinių ketinimų. A.Rukšėnas akcentuoja tik Noreikos veiksmus dėl turto nusavinimo, sukurdamas jiems apibžėžti naujadarą - "ekonominis genocidas". Manau, kad Istorinio tyrimo dokumentų šviesoje, "ekonominis genocidas" turėtų būti suprantamas kaip etninės grupės naikinimas dėl ekonominių išskaičiavimų.

Tokie centro vadovės ir istorikų veiksmai atitinka Holokausto neigimo apibrėžimą, kuris yra daromas Lietuvos Respublikos vardu, propagandą skleidžiant valstybės lėšomis.

Siekiant visuomenei pateikti objektyvią tiesą apie LAF ir Joną Noreiką, kreipiausi į centrą su užklausimu p a k e i s t i publikuotas išvadas. Užklausos tekstą pridedu susipažinimui. Prezidento administracijos prašau atidžiai išanalizuoti istorinio tyrimo medžiagą. Tikiuosi tai padės suvokti, centro vykdomo istorijos iškraipymo mąstą ir centro vadovės Lietuvai daromą žalą.

1997 metų vasario 14-ą dieną tuometinio Lietuvos Prezidento dekretu Nr. 1205 Jonui Noreikai (generolui Vėtrai) po mirties buvo suteiktas Vyčio Kryžiaus I-jo laipsnio ordinas.

Su prašymu panaikinti dekretą 2015-10-19 į Jus kreipėsi 17 lietuvių istorikų ir intelektualų: Sergejus Kanovičius, Darius Udrys, Vytautas Toleikis, Leonidas Donskis, Šarūnas Liekis, Artūras Imbrasas, Antanas A. Jonynas, Romas Sakadolskis Tomas Venclova, Donatas Puslys, Eglė Bendikaitė, Justinas Žilinskas, Artūras Žukauskas, Saulius Sužiedėlis, Violeta Kelertienė, Vytautas Gaidamavičius, Jurga Lago. Tą kartą prašymas nebuvo tenkintas, kadangi Genocido ir rezistencijos centras prezidentę ir kitus valdžios asmenis painformavo ir paviešino istorines pažymas - Noreiką išteisinančias ginamąsias kalbas.

Atradus reikšmingus dokumentus liudijančius galimus Noreikos vykdytus karo nusikaltimus ir vadovavimą nusikalstamai grupei LAF Telšiai, yra tvirtas pagrindas teigti, kad Jonas Noreika neatitinka ordino kavalieriui keliamų reikalavimų. Pagal įstatymo 27 str. Vyčio Kryžiaus ordinu apdovanojami tik asmenys, didvyriškai gynę Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę. Pateikiami Jono Noreikos nusikalstamos veikos epizodai paneigia jo didvyriškumą ir patvirtina, kad veikdamas Lietuvos valstybės ir Šiaulių apskrities administracijos vardu Jonas Noreika išnaudojo nacių karo mašiną savo asmeniniams tikslams įgyvendinti.

Prašau iš naujo peržiūrėti Jono Noreikos bylą ir imtis Prezidento galioje esančių veiksmų - atimti iš Jono Noreikos Vyčio Kryžiaus ordino apdovanojimą suteiktą 1997-02-14 Lietuvos Prezidento dekretu Nr. 1205.

Pagarbiai,
Grant Arthur Gochin atstovas
Advokatas Rokas Rudzinskas

Vilnius, 2018 m. birželio 15 d.

PRIDEDAMA:

1. Užklausa dėl Jono Noreikos veiklos su priedais;
2. Genocido ir Rezistencijos centro 2017-10-24 raštas dėl Lietuvos Nacionalistų Partijos veiklos;
3. 1941 -1942 m. LAF - LNP ir Noreikos veiksmų laiko juosta;
4. Atstovavimo sutarties kopija.